

Wyświetlacze graficzne LCD ze sterownikiem KS0108 – sterowanie w języku C od podstaw, część 2

W najróżniejszych urządzeniach zbudowanych w oparciu o mikrokontrolery, do prezentacji danych wyjściowych wykorzystywane są wyświetlacze LCD. Najczęściej są to wyświetlacze alfanumeryczne ze sterownikiem HD44780 ze względu na stosunkowo niską cenę oraz łatwe sterowanie. Możliwości prezentacji danych na wyświetlaczach alfanumerycznych są niewielkie w porównaniu z wyświetlaczami graficznymi. W artykule zajmiemy się obsługą w języku C wyświetlacza graficznego ze sterownikiem KS0108.

W pierwszej części artykułu zapoznaliśmy się z ogólnymi zasadami sterowania wyświetlaczem graficznym i sposobami dołączenia go do mikrokontrolera. Poniżej pokażemy, w jaki sposób na ekranie wyświetlacza graficznego można wyświetlać teksty, a także – co nas może nawet bardziej interesuje – grafikę.

Tryb tekstowy

Wyświetlacze zbudowane w oparciu o kontroler KS0108 nie posiadają generatora znaków, wyświetlanie tekstu wymaga więc zdefiniowania własnej tablicy czcionek, która będzie przechowywana w pamięci programu mikrokontrolera. Tablica ta znajduje się w pliku font.h.

Każdy znak jest określony pięcioma bajtami danych (typowa czcionka 5x8 pikseli). Kolejność bajtów w tablicy odpowiada kolejności poszczególnych pionowych fragmentów znaku. Przykładowy wygląd litery A przedstawiono na **rys. 4**. Do projektowania własnych czcionek można wykorzystać program ze strony <http://radio.dxp.pl/font/>. Program ten umożliwia eksport danych

	Y	Y	Y	Y	Y	Y
	=	=	=	=	=	=
	0	1	2	3	4	5
Bit 0	■	■	■	■	■	■
Bit 1	■	□	□	□	□	■
Bit 2	■	□	□	□	□	■
Bit 3	■	□	□	□	□	■
Bit 4	■	□	□	□	□	■
Bit 5	■	□	□	□	□	■
Bit 6	■	□	□	□	□	■
Bit 7	□	□	□	□	□	□

Rys. 4. Przykładowy kształt litery A

bezpośrednio do plików źródłowych języka C oraz assemblera.

Wyświetlenie znaku

Wyświetlenie znaku polega na zapisaniu do wyświetlacza 5 kolejnych bajtów tworzących dany znak. Pierwszy znak w tablicy (spacja) ma indeks 0, podczas gdy w tablicy ASCII ten znak posiada kod 32. Przyjęto tak, żeby nie marnować miejsca na niewyświetlane znaki w pamięci programu (pierwsze 32 znaki tablicy ASCII). Należy więc od kodu znaku przekazanego do funkcji jako parametr odjąć liczbę 32.

```
void lcdWriteChar(char x)
{
    char i;
    x-= 32; // konwersja kodu znaku
    for(i = 0; i < 5; i++)
        lcdWriteData(pgm_read_byte(font5x7
            + (5 * x) + i)); // zapis do wyświetlacza
    // 5 kolejnych bajtów tworzących znak
    lcdWriteData(0); // odstęp między znakami
}
```

Wyświetlenie ciągu znaków

Parametrem funkcji jest wskaźnik do typowego dla języka C ciągu znaków zakończonego zerem (znajdującego się w pamięci danych).

```
void lcdWriteString(char * s)
{
    while(*s) // wykonuj dopóki znak
        wskazywany przez s
        jest różny od zera
        lcdWriteChar(*s++); // zapis
        znaku
}
```

Wyświetlanie ciągu znaków z pamięci programu

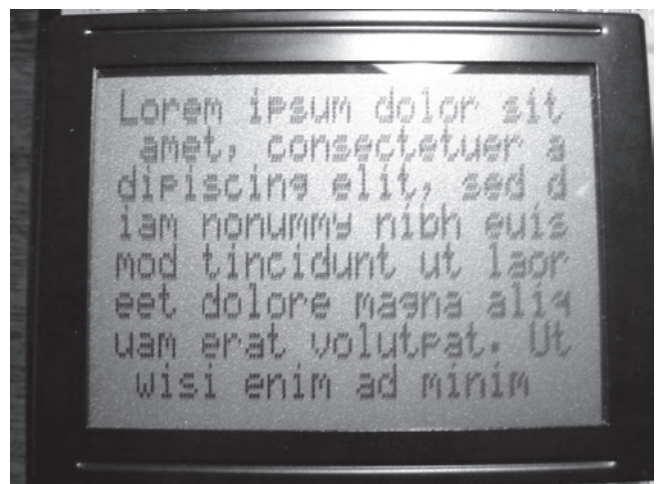
Ponieważ przechowywanie w pamięci RAM stałych napisów powoduje znaczne zużycie stosunkowo niewielkiej pamięci, wygodniej jest niezmiennie ciągi znaków przechowywać w pamięci programu. Ze względu na specyficzny odczyt pamięci programu, w kompilatorze avr-gcc do tego celu służy oddzielna funkcja.

```
void lcdWriteStringPgm(prog_char * s)
{
    char c; // pomocnicza zmienna
    while(c = pgm_read_byte(s++)) //
        wykonuj dopóki znak wskazywany przez s
        jest // różny od zera
        lcdWriteChar(c); // zapis znaku
}
```

Ustawienie współrzędnych tekstowych

W trybie tekstowym wygodniejsze jest posługiwanie się współrzędnymi odpowiadającymi położeniu znaków na wyświetlaczu. Jak wiemy każdy znak składa się z sześciu pionowych części, zamiana współrzędnych tekstowych na graficzne sprowadza się więc do pomnożenia przez 6 poziomej współrzędnej tekstowej.

```
void lcdLocate(unsigned char x,
    unsigned char y)
{
    lcdGoTo(x * 6, y);
}
```


Fot. 5. Przykładowy tekst umieszczony na wyświetlaczu graficznym

Przykładowy tekst umieszczony na wyświetlaczu za pomocą zaprezentowanych funkcji przedstawia fot. 5.

Tryb graficzny

Głównym zadaniem wyświetlacza graficznego jest (jak sama nazwa wskazuje) wyświetlanie grafiki. Przedstawię teraz kilka podstawowych procedur graficznych.

Zapalanie piksela

Włączenie piksela polega na ustawieniu odpowiadającego mu bitu w pamięci wyświetlacza. Niestety możemy odczytywać i zapisywać tylko cały bajt, dlatego procedura włączenia piksela przebiega następująco:

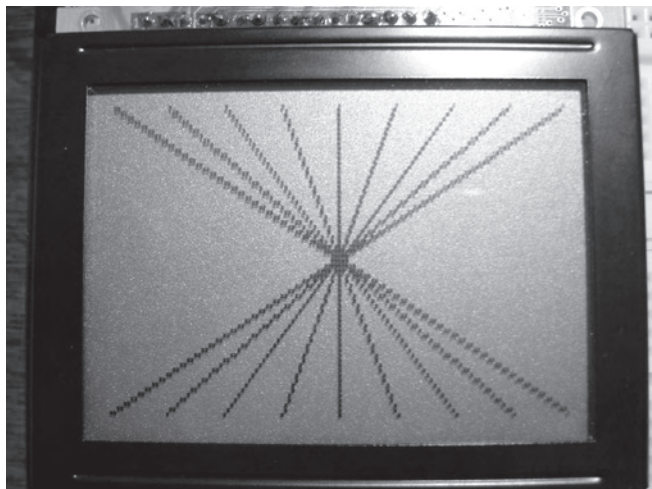
- ustawiamy współrzędne: poziomą oraz podzieloną przez 8 pionową (ponieważ dostęp do pamięci odbywa się całymi bajtami),
- odcytujemy z wyświetlacza aktualny stan pikseli (operację odczytu należy wykonać dwukrotnie),
- modyfikujemy odczytany bajt poprzez wykonanie na nim operacji sumy logicznej z bitem o wartości 1 przesuniętym w lewo o resztę z dzielenia współrzędnej pionowej przez 8 (położenie bitu w obrębie wybranej strony),
- zapisujemy tak zmodyfikowany bajt danych pod odpowiedni adres pamięci wyświetlacza.

```
void lcdSetPixel(unsigned char x,
unsigned char y)
{
    unsigned char temp; // zmienna pomocnicza
    lcdGoTo(x, y/8); // ustawienie współrzędnych
    temp = lcdReadData(); // odczyt danych z wyświetlacza
    lcdGoTo(x, y/8); // ustawienie współrzędnych
    temp = lcdReadData(); // odczyt aktualnego stanu pikseli
    lcdGoTo(x, y/8); // ponowne ustawienie współrzędnych
    lcdWriteData(temp | (1 << (y % 8))); // zapis odpowiednio zmodyfikowanej wartości
}
```

Gaszenie piksela

Procedura gaszenia piksela przebiega podobnie jak jego zapalanie. Jedyną różnicą jest sposób modyfikacji odczytanego aktualnego stanu pikseli: zamiast sumy logicznej wykonywany jest iloczyn logiczny z zanegowaną wartością przesunięcia w lewo bitu o wartości 1 o resztę z dzielenia przez 8 współrzędnej pionowej.

```
void lcdClrPixel(unsigned char x,
unsigned char y)
{
    unsigned char temp; // zmienna pomocnicza
    lcdGoTo(x, y/8); // ustawienie współrzędnych
    temp = lcdReadData(); // odczyt danych z wyświetlacza
    lcdGoTo(x, y/8); // ustawienie współrzędnych
    temp = lcdReadData(); // odczyt aktualnego stanu pikseli
    lcdGoTo(x, y/8); // ponowne ustawienie współrzędnych
    lcdWriteData(temp & ~(1 << (y % 8))); // zapis odpowiednio zmodyfikowanej wartości
}
```


Fot. 6. Efekt działania funkcji lcdLine

Rysowanie linii

Funkcja przyjmuje 4 argumenty: współrzędne x i y początku oraz współrzędne x i y końca linii. Funkcja rysowania linii bazuje na algorytmie Bresenham'a. Szczegółowy opis algorytmu Bresenham'a do rysowania linii można znaleźć w [1].

```
void lcdLine(int X1, int Y1, int X2, int Y2)
{
    int CurrentX, CurrentY, Xinc, Yinc, Dx, Dy, TwoDx, TwoDy, TwoDxAccumulatedError, TwoDyAccumulatedError;

    Dx = (X2-X1); // obliczenie składowej poziomej
    Dy = (Y2-Y1); // obliczenie składowej pionowej

    TwoDx = Dx + Dx; // podwojona składowa pozioma
    TwoDy = Dy + Dy; // podwojona składowa pionowa

    CurrentX = X1; // zaczynamy od X1
    CurrentY = Y1; // oraz Y1

    Xinc = 1; // ustalamy krok zwiększania pozycji w poziomie
    Yinc = 1; // ustalamy krok zwiększania pozycji w pionie

    if(Dx < 0) // jeśli składowa pozioma jest ujemna
    {
        Xinc = -1; // to będziemy się "cofać" (krok ujemny)
        Dx = -Dx; // zmieniamy znak składowej na dodatni
        TwoDx = -TwoDx; // jak również podwojonej składowej
    }

    if(Dy < 0) // jeśli składowa pionowa jest ujemna
    {
        Yinc = -1; // to będziemy się "cofać" (krok ujemny)
        Dy = -Dy; // zmieniamy znak składowej na dodatni
        TwoDy = -TwoDy; // jak również podwojonej składowej
    }

    lcdSetPixel(X1, Y1); // stawiamy pierwszy krok (zapalamy pierwszy piksel)

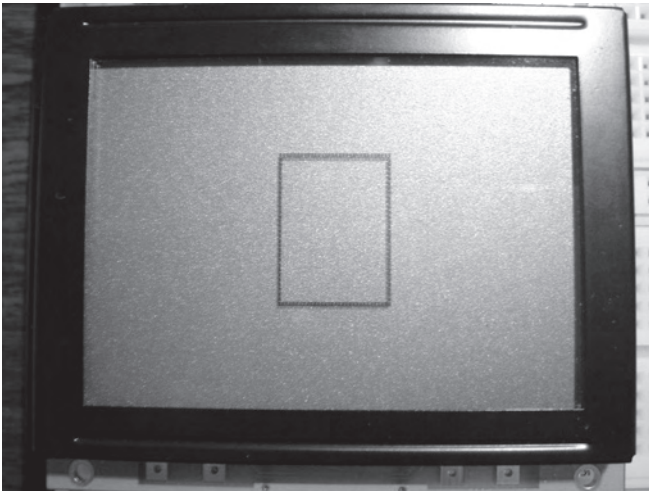
    if ((Dx != 0) || (Dy != 0)) // sprawdzamy czy linia składa się z więcej niż jednego punktu ;)
    {
        // sprawdzamy czy składowa pionowa jest mniejsza lub równa składowej poziomej
        if (Dy <= Dx) // jeśli tak, to idziemy "po kśach"
        {
            TwoDxAccumulatedError = 0; // zerujemy zmienną
            do // ruszamy w drogę
            {
                CurrentX += Xinc; // do aktualnej pozycji dodajemy krok
                TwoDxAccumulatedError += TwoDy; // a tu dodajemy podwojoną składową // pionową
                if(TwoDxAccumulatedError > Dx) // jeśli TwoDxAccumulatedError jest większy //od Dx
                {
                    CurrentY += Yinc; // zwiększamy aktualną pozycję w pionie
                    TwoDxAccumulatedError -= TwoDx; // i odejmujemy TwoDx
                }
                lcdSetPixel(CurrentX, CurrentY); // stawiamy następny krok (zapalamy piksel)
            } while (CurrentX != X2); // idziemy tak długo, aż osiągniemy punkt docelowy
            else // w przeciwnym razie idziemy "po igrekach"
            {
                TwoDyAccumulatedError = 0;
                do
                {
                    CurrentY += Yinc;
                    TwoDyAccumulatedError += TwoDx;
                    if(TwoDyAccumulatedError > Dx)
                    {
                        CurrentX += Xinc;
                        TwoDyAccumulatedError -= TwoDy;
                    }
                } while (CurrentY != Y2);
            }
        }
    }
}
```

```
{
// sprawdzamy czy składowa pionowa jest mniejsza lub równa składowej poziomej
if (Dy <= Dx) // jeśli tak, to idziemy "po kśach"
{
    TwoDxAccumulatedError = 0; // zerujemy zmienną
    do // ruszamy w drogę
    {
        CurrentX += Xinc; // do aktualnej pozycji dodajemy krok
        TwoDxAccumulatedError += TwoDy; // a tu dodajemy podwojoną składową // pionową
        if(TwoDxAccumulatedError > Dx) // jeśli TwoDxAccumulatedError jest większy //od Dx
        {
            CurrentY += Yinc; // zwiększamy aktualną pozycję w pionie
            TwoDxAccumulatedError -= TwoDx; // i odejmujemy TwoDx
        }
        lcdSetPixel(CurrentX, CurrentY); // stawiamy następny krok (zapalamy piksel)
    } while (CurrentX != X2); // idziemy tak długo, aż osiągniemy punkt docelowy
    else // w przeciwnym razie idziemy "po igrekach"
    {
        TwoDyAccumulatedError = 0;
        do
        {
            CurrentY += Yinc;
            TwoDyAccumulatedError += TwoDx;
            if(TwoDyAccumulatedError > Dx)
            {
                CurrentX += Xinc;
                TwoDyAccumulatedError -= TwoDy;
            }
        } while (CurrentY != Y2);
    }
}
}
```

Efekt działania funkcji lcdLine przedstawiono na fot. 6.

Rysowanie prostokąta

Funkcja przyjmuje 4 argumenty: współrzędne x oraz y lewego górnego rogu prostokąta oraz wysokość i szerokość prostokąta. Ponieważ prostokąt może się składać tylko z linii pionowych i poziomych do jego narysowania nie wykorzy-

Fot. 7. Efekt działania funkcji lcdRectangle

stamy funkcji rysowania linii przedstawionej powyżej, tylko zrobimy to w znacznie prostszy sposób.

```
void lcdRectangle(unsigned char x,
unsigned char y, unsigned char b,
unsigned char a)
{
    unsigned char j; // zmienna pomocnicza
    // rysowanie linii pionowych (boki)
    for (j = 0; j < a; j++) {
        lcdSetPixel(x, y + j); // linia
        lcdSetPixel(x + b - 1, y + j); // linia prawa
    }
    // rysowanie linii poziomych (podstawy)
    for (j = 0; j < b; j++) {
        lcdSetPixel(x + j, y); // linia
        lcdSetPixel(x + j, y + a - 1); // linia dolna
    }
}
```

Efekt działania funkcji lcdRectangle przedstawiono na fot. 7. Obraz jest rozciągnięty w pionie, ponieważ wyświetlacz JM12864A posiada prostokątne piksele.

Rysowanie wypełnionego prostokąta

Funkcja przyjmuje 4 parametry podobnie jak funkcja poprzednia. Rysowany jest wypełniony prostokąt. W celu przyspieszenia funkcji prostokąt nie jest rysowany piksel po pikselu. Całkowicie zajęte strony są wypełniane bajtami o wartości 255, natomiast pozostałe linie, które nie zajmują pełnej strony są dorysowywane w tradycyjny sposób.

```
void lcdFillRectangle(unsigned char x,
unsigned char y, unsigned char b,
unsigned char a)
{
    unsigned char i, j;
    // zmienna przechowująca ilość stron
    // zajętych przez prostokąt
    unsigned char div8 = a / 8;
    // zmienna przechowująca ilość pozostałych
    // linii (nie tworzących pełnej strony)
    unsigned char mod8 = a % 8;
    // pętla wykona się tyle razy, ile
    // stron zajmuje prostokąt
    for(j = 0; j < div8; j++)
```

```
{
    lcdGoTo(x,j); //
    // ustawienie współrzędnych
    // pętla wykona
    // się tyle razy,
    // ile punktów jest
    // w linii
    for(i = 0; i <=
    b; i++)
    {
        lcdWriteData-
        (0xFF); // zapis
        // strony
    }
    // dorysujemy
    // pozostałe linie
    for(i = 0; i <=
    mod8; i++)
    {
        // pętla wykona
        // się tyle razy,
        // ile punktów jest
        // w linii
        for(j = 0; j <=
        b; j++)
            lcdSetPixel(x +
            j, y + i + (a - mod8));
    }
}
```

Rysowanie okręgu

Funkcja przyjmuje 3 argumenty: współrzędne x i y środka okręgu oraz jego promień. Funkcja bazuje na algorytmie Brensenham'a. Szczegółowy opis algorytmu zawarty jest w [2].

```
void lcdCircle(unsigned char cx,
unsigned char cy, unsigned char radius)
{
    int x, y, xchange, ychange, radiusError;
    x = radius;
    y = 0;
    xchange = 1 - 2*radius;
    ychange = 1;
    radiusError = 0;
    while(x >= y)
    {
        lcdSetPixel(cx+x, cy+y);
        lcdSetPixel(cx-x, cy+y);
        lcdSetPixel(cx-x, cy-y);
        lcdSetPixel(cx+x, cy-y);
        lcdSetPixel(cx+y, cy+x);
        lcdSetPixel(cx-y, cy+x);
        lcdSetPixel(cx-y, cy-x);
        lcdSetPixel(cx+y, cy-x);
        y++;
        radiusError += ychange;
        ychange += 2;
        if (2*radiusError + xchange > 0)
        {
            x--;
            radiusError += xchange;
            xchange += 2;
        }
    }
}
```

Efekt działania funkcji lcdCircle przedstawiono na fot. 8.

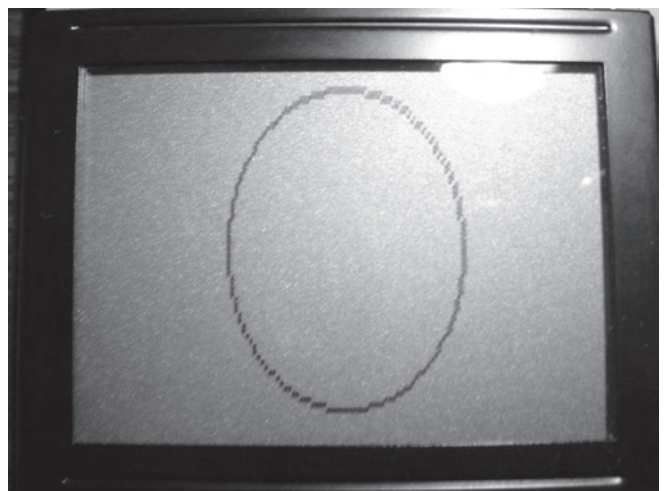
Wyświetlanie bitmapy

Rysowanie większych obrazków piksel po pikselu byłoby zadaniem bardzo czasochłonnym i skomplikowanym, dlatego też zajmiemy się teraz funkcją umożliwia-

jącą wyświetlenie na wyświetlaczu obrazu w postaci bitmapy. Pozwoli to na przygotowanie obrazu w dowolnym edytorze graficznym na komputerze i jego łatwe wyświetlenie na wyświetlaczu. Bitmapa w pamięci mikrokontrolera musi zajmować kolejne komórki pamięci, zgodnie z kolejnością ich wyświetlania na wyświetlaczu. Format komputerowego pliku BMP posiada nieco inną organizację danych, utrudniającą proste wyświetlenie obrazu na wyświetlaczu LCD. Przygotowanie bitmapy do wyświetlenia będzie wymagało wykorzystania prostego programu dla komputera PC, dokonującego konwersji pliku BMP na postać źródłową języka C (wygenerowana zostanie tablica zawierająca kolejne bajty przeznaczone do wyświetlenia). Program ten można pobrać ze strony <http://radio.dxp.pl/asystentlcd/>. Dodatkowo w programie tym można zaprojektować ikony o rozmiarze 8x8 oraz 16x16 pikseli (oczywiście program generuje tablicę z danymi gotową do wklejenia do programu dla mikrokontrolera).

Funkcja wyświetlająca bitmapę przyjmuje 5 argumentów: wskaźnik do tablicy z bitmapą znajdującą się w pamięci Flash, współrzędne pod którymi bitmapa ma zostać wyświetlona oraz jej rozmiar. Współrzędna pionowa przyjmuje wartości 0...7 (numer strony). Wysokość bitmapy może przyjmować wartości będące wielokrotnością liczby 8. Natomiast współrzędna pozioma i szerokość bitmapy mogą przyjmować dowolne wartości (mieszczące się oczywiście na wyświetlaczu).

```
void lcdBitmap(char * bmp, unsigned
char x, unsigned char y, unsigned
char dx, unsigned char dy)
```


Fot. 8. Efekt działania funkcji lcdCircle

Fot. 9. Efekt działania funkcji lcdBitmap

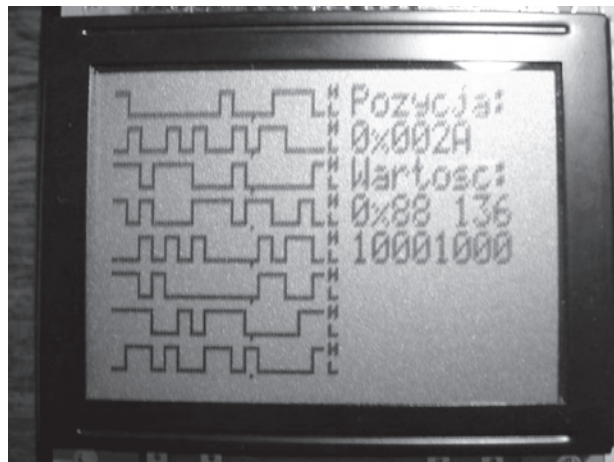
```
{
unsigned char i, j;
// pętla wykona się tyle razy, ile
// stron zajmuje bitmapa
for(j = 0; j < dy / 8; j++)
{
// ustawienie współrzędnych
lcdGoTo(x, y + j);
// pętla wykona się tyle razy, ile
// pikseli szerokości ma bitmapa
for(i = 0; i < dx; i++)
{
lcdWriteData(pgm_read_byte(bm-
p++)); // zapis danych
}
}
}
```

Efekt działania funkcji lcdBitmap przedstawiono na fot. 9.

Rysowanie kółek i linii jest mało efektywnym przykładem zastosowania graficznego wyświetlacza LCD, spójrzmy więc na fot. 10 przedstawiającą praktyczne zastosowanie wy-

świetlacza w prostym analizatorze stanów logicznych.

Mam nadzieję, że artykuł przybliżył Czytelnikom sposób obsługi wyświetlacza graficznego ze sterownikiem KS0108. Dzięki stosunkowo dużym możliwościom prezentacji danych takiego wyświetlacza oraz niskiej cenie może on znaleźć szerokie zastosowanie w najróżniejszych urządzeniach elektronicznych, gdzie wymagane jest duże pole odczytowe. Zaadaptowanie zaprezentowanych tu procedur na inny mikrokontroler nie powinno sprawić większych trudności, jako że użyto najbardziej uniwersalnego języka

Fot. 10. Przykład praktycznego wykorzystania wyświetlacza graficznego do obsługi analizatora stanów logicznych

programowania mikrokontrolerów (język C).

Radosław Kwiecień
radoslaw.kwiecien@ep.com.pl

Literatura

1. *Bresenham's Integer Only Line Drawing Algorithm*, John Kennedy, http://homepage.smc.edu/kennedy_john/BRESEN.L.PDF
2. *A Fast Bresenham Type Algorithm For Drawing Circles*, John Kennedy, http://homepage.smc.edu/kennedy_john/BCIRCLE.PDF
3. *Driver for graphic LCD display 128x64*, Gregor Horvat

WIERTARKA MINI

Napięcie zasilania: 9 - 18VDC

Średnica wiertła: max 3mm

Prędkość: 9000 - 18000 rpm

Wymienne głowice

Kod zamówienia:
WIERTARKA MI

Nowa cena: 21 zł

www.sklep.avt.pl

OŚLA ŁĄCZKA MAXI

Kompletny kurs podstaw elektroniki

Kod handlowy: EDW AKPLN

Cena: 289,99 zł

www.sklep.avt.pl
tel. 022 568 99 50

Elektroniczny zestaw edukacyjny dla początkujących - wersja maxi
Komplet obejmuje lekcje podstaw elektroniki wraz z zestawami elementów niezbędnych do przeprowadzenia ćwiczeń. Wszystkie układy można zmontować bez konieczności lutowania, na specjalnej płytce stykowej.

Skład kompletu:

- * dwie książki z lekcjami elektroniki "Wyprawy w świat elektroniki" t.1 i t.2
- * sześć zestawów niezbędnych elementów A01-A06
- * prototypowa płytka stykowa SD12N
- * komplet łączówek SD JUMPER

Zestaw jest idealny jako prezent, doskonale sprawdzi się w pracowni fizyki w szkole lub w laboratorium początkującego elektronika.